

lige partier om, hvordan vi kan forbedre forholdene for vores børn og børnefamilier.

Men med alle de forslag, der er kommet, og jeg lægger ikke skjul på, at vi synes, at hver evig eneste forslag, der er blevet fremlagt, uanset partifarve, er fornuftige forslag, så må vi spørge os selv, hvad det kommer til at koste, og hvad vi må prioritere, når vi når så langt.

Derfor har Dansk Folkeparti besluttet, at vi vil afvente det udvalgsarbejde, regeringen er i gang med. Så vil vi se, hvad der bliver lagt på bordet. Vi vil se nogle helt konkrete forslag fra regeringen til, hvad man kan gøre for at forbedre forholdene for børnefamilier. Når vi så bliver præsenteret for sådan et forslag, er det jo op til Dansk Folkeparti at plukke ud og lægge til, hvad andre partier måske er kommet med.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, at det bliver stadig vigtigere, jo mere af-tenen skrider frem, at vi tilbringer nogle timer sammen, for så kan man jo starte med at tage det væk, der kun var bragesnak.

Store dele af ministerens udspil i vinterferien viste sig jo at være uden økonomiske overvejelser overhovedet, og statsministeren blev meget sur på socialministeren og skældte ud på hende over, at hun havde sagt noget uden at spørge statsministeren. Så det kan vi først sortere væk, ikke?

Så kan vi tage tilbage til det, som vi begge to synes er gode forslag, og der forstår jeg, at det synes Dansk Folkeparti også at det her er. Og det er vel ikke sådan, at det er, fordi det kommer fra SF, at Dansk Folkeparti ikke vil stemme for, vel? For fru Pia Kristensen fik sagt til slut, at man vil stemme for forslag fra regeringen, men jeg kan ikke forestille mig, at man ikke også vil stemme for forslag fra SF, som man i øvrigt er enig i.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil sige til hr. Villy Søvndal, som taler om bragesnak: Vi syntes også, det var bragesnak, da ministeren meldte ud med det idékatalog, for i en overskrift stod der Bedre vilkår for børnefamilierne, og så var der nogle helt konkrete bud på, hvad man troede, regeringen ville gøre.

Jeg tror også nok, at hr. Villy Søvndal bemærkede i en af Folketingets spørgetimer, at Dansk Folkeparti faktisk var kritiske over for, at regeringspartierne kom med forskellige bud på,

hvad man kunne gøre, og vi sagde klart og tydeligt den dag, at vi ønskede et klart og samlet udspil, inden vi ville tage stilling til noget som helst.

Så vil jeg sige til hr. Villy Søvndal: Vi har ingen fine fornemmelser. Jeg har før sagt det, og jeg kan godt sige det igen: Hvis vi bliver præsenteret for et forslag, som vi synes er godt, og som vi synes er fornuftigt at støtte lige præcis her og nu, så støtter vi det uanset partifarve.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg kan sådan set godt forstå, at Dansk Folkeparti er lidt usikre på, hvad regeringen vil, og at det kan skabe noget forvirring. Men her har vi jo at gøre med helt konkrete forslag, som er skrevet ned på papir, som man kan læse og man kan forholde sig til. Der synes jeg så, at det bliver en lille bitte smule søgt, at Dansk Folkeparti ikke vil forholde sig til det, fordi de nu synes, at der er for mange, der er skrevet ned på papir og er helt konkrete.

Jeg ærgrer mig da over, at Dansk Folkeparti synes, det går for hurtigt med socialdemokratisk politikudvikling, men det har vi nu tænkt os at gøre alligevel.

Når fru Pia Kristensen alligevel vælger ikke at ville forholde sig til det, der er nedfældet på papir, men vil afvente regeringens udvalgsarbejde, til trods for at fru Pia Kristensen lige her for et kort øjeblik siden kaldte det bragesnak, så synes jeg, at vi har krav på at få at vide, hvor længe Dansk Folkeparti så vil vente på at få noget konkret på skrift fra regeringen.

KL 21.05

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu kan jeg så godt oversætte bragesnak. Vi blev forvirrede, og vi blev også irriterede over, at der kom forskellige udspil fra V og K. Det syntes vi egentlig ikke var fair. Vi mener, at regeringen skal komme med et samlet udspil, og så skal der også være en finansieringsdel til. Dansk Folkeparti synes faktisk, at man kan kræve af en regering, at en minister ikke går ud og udtaler sig på en regerings vegne, hvor det andet regeringsparti måske ikke er enig.

Så vil jeg sige, når man kigger på det her beslutningsforslag, at for det første fylder det jo næsten ingenting, og for det andet er det tydeligt, at både det forslag, vi behandler her, og det,